

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Стіварищення "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00. Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщення в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві вразі замовить, що бажає звороту свого рукопису на случай його непоміщення та залучить поштової стримелки на його пересилку.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ КАНАДИ.

Третя конвенція Робітничої Партії Канади, що відбулася 18. 19. і 20 квітня ц. р. в Торонто, визначилась в історії робітничого руху Канади своєю невичайно важкими рішеннями, а особливо що до зміни назви цієї партії на Комуністичну Партію Канади і організації фермерсько-робітничої партії.

Робітничі Партія Канади була в суті речі комуністичною, бо такою була її програма і тактика. Але назви Комуністична Партія вона не взяла з двох головних причин. По перше, як новоорганізована робітничая, революційна, політична партія, вона згуртувала в собі ліві елементи кількох різних робітничих організацій, а головною колишньої Соціал Демократичної Партії і Соціалістичної Партії, яким перше всего треба було добре заволодіти принципами і тактикою Комуністичного Інтернаціоналу, по-друге, неправильні погляди та тактичні розходження в відношенню до таких питань, як трейдшопного руху, парламентарної акції то-що, щоб стати дійсними комуністами, діяльність яких не компромітувала б партії.

По-друге, партії треба було зайняти позиції в історії комунізму, зробити вплив серед працюючих мас, словом, підготувати ґрунт для існування Комуністичної Партії. Конвенція Робітничої Партії Канади, як свідчить її рішення відносно зміни назви, уважала, що так членство партії достатньо підготоване і її вплив на працюючі маси Канади настільки сильний, що вона може зиступити, як Комуністична Партія, секція Комуністичного Інтернаціоналу, щоб раз на завжди ясно відграничитися від всяких реформістичних та псевдореволюційних робітничих і соціалістичних організацій.

Чи правильно оцінила конвенція положення Р.П.К.? Про це у всякому разі за пізно сперечатись. Рішення конвенції мусять бути точно виконані всім членством так, як комуністи повинні їх виконувати.

В минулих роках Р.П.К. мала перед собою такі трудні завдання, як єдиний робітничий фронт та амальгамація і поборювання сесейшного руху в трейдшопним русі, проти яких завжди виступали реакційні трейдшопні елементи, робітничі політики і провідники таких сесейшних організацій, як О.В.Ю. то-що. Помімо шалених атаків на політику Р.П.К. зі сторони цих елементів і буржуазії, партія сполуляризувала і висвітлювала ці ідеї і зеднала для них чимало прихильників серед організованого робітництва Канади. В цьому напрямі після рішення конвенції має працювати Комуністична Партія Канади, поки загал організованих робітників не зрозуміє цих основних Утворб і не проведе їх на практиці. Р.П.К. всіла до тепер довести до з'організування Канадської Партії Праці в кількох провінціях, а Комуністична Партія має завершити це почате діло, памятаючи однак завжди на те, що організування масової політичної робітничої партії, в якій мають об'єднатися всі робітничі організації на федеративно-автономних основах, не сміє усунувати з першого плану будову сильної і боекдатної Комуністичної Партії. Конвенція вирішила також, що Комуністична Партія має працювати в напрямі об'єднання радикального фермерського руху з робітничим і створення фермерсько-робітничої партії. Першим гаслом для цього об'єднання Комуністична Партія вивдає: фермерсько-робітничє правительтво в Канаді.

Для того, щоб Комуністична Партія Канади могла успішно провести всі ці так важкі для трудових-мас Канади — плани в життя, для того, щоб вона могла бути серцем, мозком і певним провідником тутешнього визвольного руху трудових мас, потрібно, щоб кожний її член і членкиня розуміли всі ці важкі але й почетні обовязки, які на них спадують, як на комуністів. Кожний комуніст повинен знати і сповняти свої обовязки без того, щоб йому у кожному, навіть найменшому випадку партійні тіла вказували, що він має робити. Він має знати і розуміти загальне становище і директиви своєї партії відносно всяких важких питань і до них відповідно застосовуватися, а не ждати і нічо не робити, поки його якийсь партійне тіло не заставить до роботи. Це ще більше відноситься до відділів і аьолькальних комітетів партії, які, як бувають випадки, часто складали вини за свою бездіяльність на голові партійні тіла. Щоб вести роботу в трейд-юніях, треба бути їхніми членами. Щоб брати участь в політичному житті країни, треба бути її горожанами. Це особливо відноситься до робітників чужинського походження і головню на сході Канади. Бо яка-ж це буде посидювність у такого комуніста, що завзиватиме друтих, юнійних робітників до амальгамації, а сам він не буде членом юнії; або, наприклад, в часі виборів заклинатиме, щоб робітники вибирали комуністичного кандидата, щоб робітники і фермери дбали про вибір свого правительтва, а сам він, хоч живе тут може й більш чим десять років, навіть і не подумав про те, щоб стати горожанином цієї країни. Не той комуніст, що на всіх розпуттях тільки кричить "р-р-революція", а той, що при помочи практичного застосування комуністичних принципів і тактики працює для соціальної революції.

Нехай же ці свої обовязки і завдання добре усвідомить собі кожний відділ і кожний член та членкиня К.П.К. Нехай запланує в партії найтісніша єдність і дійсно комуністично-товариське відношення. Нехай її звяже безоглядно строга комуністична дисципліна. Нехай в десяткі разів скріпиться та поширяться праця партійного членства внутрі і назовні партії та нехай буде вона такою, щоб виправдала рішення конвенції що до зміни назви і нічим не заплямала імені Комуністичної Партії Канади.

ПРИЄДНУТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "У.Р.В."

Невідомий робітник завжди безрадний супроти всяких обманів та шахрайств, що процвітають в капіталістичному ладі, тому й паде беззастанно їх жертвою.

Зробіть його читачем "Українських Робітничих Вістей", а вони допоможуть йому стати розумною і свідомою людиною. За це він завжди буде вам вдячний.

ЗА ЩО Я ЛЮБЛЮ ГАЗЕТУ.

На цей раз коротенько, але все-ж таки ще раз. Бо зачепив я тему довгу і обійняв фактами доказати, що не лише я повинен любити газету, але кожний робітник і фермер.

Сидимо ми, скажемо, в Канаді "в гостях". Дуже нам тут добре поводитись, сказано, як "в гостях". Так нам тут добре, що ми примушення організуватись, боротись, щоби з нами трохи краще поводитись.

В тих гостях ми так заготовалися, що зовсім від дому відідалися. Виглядає — що й ми за своїх домашніх забули, а вони за нас.

Та це тільки так виглядає. Бо в дійсності ми, як ціла робітничая сім'я, маємо звязок не тільки з своїми братами в старім краю, але й з працюючими цілого світа.

І це тільки завдяки газеті.

В Канаді є велика українська робітничо-фермерська організація. Та організація має свої інституції, веде широку пропрітну роботу, бореться з ріжними ворогами, відбиває напади як своїх, так і чужих напастників; дбає про виховання молоді, про своїх поновелених братів в старім краю і т. ин.

І нам цікаво, щоби про нашу роботу і боротьбу чули наші брати в старім краю так, як ми чуємо про їх.

А як ми чуємо про їх боротьбу? Хто нам про це розповідає? — Газета.

Хто нашим братам в Європі розповідає про нашу тут боротьбу і організаційно-пропрітну роботу? — Газета.

Ось вам примір. Відбувся в Вінніпегу П'ятий З'їзд Стіварищення Укр. Роб. Дім. Про нього написали "Українські Робітничі Вісти". А "Українські Робітничі Вісти" розходяться всюди, де тільки живуть українські трудові маси. Прийшли "Укр. Роб. Вісти" до Києва, та в редакції "Більшовика" їх перечитали і написали в "Більшовику" про життя і боротьбу українських робітників в Канаді. Так, написали аж в двох числах. А "Більшовик" розходиться по шіях України і українські селяне і робітники читають і знають, як ми живемо "в гостях".

Це значить, що маючи свою газету — українські організовані робітники і фермери в Канаді розмовляють з своїми товаришами в старім краю.

Або ось "Українські Робітничі Вісти" святкували п'ятилітній ювілей свого існування. І кийський "Більшовик", розуміючи, що голос "Укр. Роб. Вістей" є голосом організованого українського робітництва і фермерства Канади — прислав їм привітну телеграму.

А минулого місяця "Більшовик" святкував також свій п'ятилітній ювілей. І "Укр. Роб. Вісти" вислали йому привітну телеграму.

Ці взаїмні привіти, хоч вислані на адресу газет, в дійсності є вони взаїмними привітами українських організаційних трудових мас по обидвох боках океану. Через свої газети ті маси мають між собою духову звязь. Тільки через газети. Бо в листі може написати тільки товариш до товариші, одиниця до одиниці, а через газети говорять між собою маси.

І не забувайте, товариші, що чим сильніша газета, чим вона стоїть краще матеріально і морально, тим більше до неї мають пошану, тим більше прислухуються до її голосу, тим більше з її голосом читається.

Чому?

Бо бачуть, що за тою газетою стоїть сила, а тою силою є її читачі. Значить чим більше читачів має газета, тим вона сильніша.

А тепер який світ і такі люди, що тільки з силою вони читаються.

Отже заключення: постарайтеся, товариші, подвоїти "Українських Робітничих Вістей" в місяці маю число передплатників.

"Українські Робітничі Вісти" дали клич: 2.000 нових передплатників в місяці маю!

А мій клич: Три рази по дві тисячі нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей" в місяці маю!

Я даю такий клич тому, що я люблю "Українські Робітничі Вісти". А як ви, всі дотеперішні читачі, також її любите, то я "шур", що число передплатників "Українських Робітничих Вістей" збільшиться в місяці маю о 6.000.

І варт, щоб збільшилося. Бо в Канаді другої такої газети, як "Укр. Роб. Вісти", нема.

Муйі.

НАШ СЛІДУЮЧИЙ КРОК.

Одною з найважливіших подій в робітничому русі в Канаді, це безперечно — відбувшася третя Конвенція Робітничої Партії Канади. Доказом цього є хочби божественне скасування буржуазної преси, з приводу цієї конвенції. Вона не може стерпіти того, що такий радикальний робітничий політичний організації дозволяється збиратися на конвенції і закликати всіх, хто вірить в пресвятий капіталізм, щоб допомогти здусити "божественну пошесть".

Особливо обурена ця преса переміною назви Роб. Партії на Комуністичну Партію Канади.

На таку "зухвалість", буржуазія не була пригтована.

Робітництво виступило на арену боротьби з хижим звіром, котрий досі лезав собі на спину працюючої класи та безжурно смоктав її кров. І заревіла хижка звірюка та вишкірила свої сталеві зуби. Бундючно і самопевно глядять вона за кожним рухом свого класового противника. А цей, з найбільшою холонокровністю укріплює свої позиції, оглядає свою зброю, та ладиться до остаточної боротьби.

Все немов замисло. Все притихло і, настороживши вуха, чекає коли наступить удар. Час від часу чути притишене шепіт-питання: Хто побідить? — Правда і справедливість, чи брутальна сила кровожадного дракона?

А робітники виступають сміливо і заявляють: "Так, ми комуністи, ми ті, яким судилося освободити людство від всіх паразитно-кровопийців, що обсіли наш здоровий організм, та живуть коштом наших терпінь і мук".

Хто-ж тут може сумніватись, за ким іти, кому і як помагати?

За нами стане (бо повинен стати) всякий в кого жевріє ще іскорка совісті, людськості та почуття людської гідності. За нами стане кожний робітник та фермер, котрий ще не проміняв свою совість та честь за блискучу монету. За нами всі душі мольдисті руки працюючої класи, весь їхній запал та енергія.

А коли так, то заходить питання: хто відважиться, хто може виступити проти нас?

І на що-ж чинить наш ворог, на кого покладає це надію на своє спасення? Якого чуда чекає він?

Еге-ж, в тім то й річ, що його хижі блискучі очі добачують в нас багато дечого на що він багато чинить.

Він бачить, як наші ряди поділені-розбиті, як ми самі з собою ворогуємо, та за дурниці дремлем. Він бачить наш розбитий фронт.

І він знає, що дуже добре, що як довго такий стан безладдя в нас панує так довго його існування вповні забезпечене.

Однак нам розходиться, щоб це зрозуміли також і робітники. І чим скорше тим краще. Пора нам робітникам і фермерам усунути всякі бар'єри, що так немилосердно калічать наш ряди, та створити один спільний фронт проти спільного ворога.

Минулого року нашим кличем було створення сильної Партії Праці, де сходились би

всіх поглядів та переконання та виробляли спільний план для спільної акції. Це ми до певної міри досягнули, головню в Альберті та в східних провінціях.

Цього року ми йдемо далше. Нашою метою стає "Фермерсько-робітничая партія", яка має змагати до створення фермерсько-робітничого правительтва. Так, це наша мета, яку повинні зрозуміти працюючі маси в Канаді та всіми силами старатись іти їй на зустріч.

Найбільший розкол дається замірити між індустриальним робітництвом та фермерством. Помімо того, що фермерство не раз уже дуже болючо потерпіло від ріжних несовістних політичних гандлярів, проте все ще не може зважитись на рішучий крок до звязки з міським робітництвом, яка однакою зможе поліщити долю фермерів і робітників.

Найвища вже пора, щоб фермер признав, що всяке "мішане фармування", "твіт нули" і прочі "медичини" на полішення долі фермера, це тільки перелатування латаных вже старих штапів, які все одно не дадуть вже нікому задоволення.

Ми бачимо, що чим більший урожай, тим більше фермер терпить. Щоб зібрати більше збіжжя, треба більше праці, більше часу і видатків, під час коли ціна цього збіжжя падає значно в діл.

В 1922 році за бушель пшениці плачено 85 ц. а в 1923 р. тільки 67 р.

В 1922 році за 400.000.000 бушлів пшениці фермери дістали \$339.000.000, а в 1923 р. за 470.000.000 бушлів дістали тільки \$315.000.000.

Такий стан річей заставив домініанське правительтво сформувати спеціальний рілний комітет до розглянення справи. І цей комітет "розсунувши діло носом", заявив, що фермери справді дістали за свої продукти 105 процент більше чим в 1914 році, але за це за потрібні їм речі (як машини і пр.) платили 112,3 процент більше чим в 1914 р. через що 94 процент фермерів на заході

заморгочані по самі вуха.

Становище міського робітництва також не ліпше. Помімо того, що в Злуч. Державах індустриальний "бум" значно піднявся, проте в Канаді, де той самий капітал оперує індустрією, 57 тисяч робітників звільнено з роботи, що зробило кругом число 100 тисяч безробітних. Величезні фінансові корпорації, помімо своїх мільюнових приходів, стараються знизити свої видатки, а головню знизити платню своїм рабам, яка і так не дає навіть пересічного удержання. До цього вони спроваджують тисячі нових емігрантів, якими заповнюють і так вже переповнений ринок робочої сили, щоб опісля змусити голодну масу робити на умовах подиктованих капіталістами. Однак ця страшна мара безробіття, те постійне напливання нових емігрантів до Канади не шкодить нашим "вищим сферам" горлати до робітників, що його ворогом є фермер, який цинить за свої продукти, як циган за маму і тому все дороге, а фермерів знову, що всьому винен робітник, який все тільки дивиться, щоб якнайбільшу платню побирати і тому фермер все мущить дороге платити.

Та це вже знає і фермерів і робітників. Росходиться о те, щоб якнайскорше позбутись всяких ілюзій та звязатись до дійсної праці. Комуністична Партія Канади виводила отвертий бій нашому ворогові! Комуністична Партія Канади визнає всіх щирих та чесних робітників і фермерів в ряди цієї передової боевої політичної організації працюючих мас Канади, яка на своїй третій конвенції закреслила свою мету:

"Фермерсько-робітничє правительтво в Канаді!" Вступайте в члені цієї одної боевої організації та в всякий спосіб помагайте їй сповнити її завдання. Покажм, що ми не робоча худоба, якою можна гратись всякому галапасові, а люде — зрілі люде з якими треба числитись, як з людьми.

З комуністичним привітом, В. Босович.

ВИСТАВА СОБАК.

(Собача розмова.)

Перед собачою виставою рад-б дістати це, що недостатньо панські собаки. Діти ті слять на соломі і родичі їх не можуть ані купати їх, ані піклуватись ними. Але це є діти пролетарів, тому ніхто на них й не зверне уваги.

— А що то таке пролетар? — спитав невідомий молодий песик.

— Пролетар, це такий чоловік, що виробляє гарну їдлю, а сам ходить в лахмітті; будує гарні доми — а сам живе в пивниці або на піддану; оре тяжко, як віл — і з цілою своєю родиною примирає з голоду; витворює всі багатства світа — і сам є нуждарем; виконує працю для цілого світа — а погорджують його ті, які вишкюрюють його.

— Це й є пролетар! Молодий песик заслухався так, що аж по хвилі спитав: — А що-ж робить пролетар, як бачить, що багачі підстеряють своїм собакам шовки і так добре годують їх?

— Я не міг вже зрозуміти, що в відповіді на це старий пес, бо загарчав він — дуже злісно і страшенно скоро говорив. Одно тільки дочув я з його слів: — Пролетар приріджається...

— А як-би мої діти були голодні і я бачив-би багатих, що дерскошують, то загриз-би їх на смерть — сказав малий песик, вишкюрюючи зуби.

В тій хвилі перед виставою задержався автомобіль. Повнотіла, гарно одягнена пані висіла з нього і держала на руках чистеньку собачку. Вона звернулася до шофера зі словами: — Привези ще для цього маленького модока, тільки обережно, щоб не розлядалося, бо тоді мое серденько солодке терпіло-би тут до вечера...

Саме в тій хвиліни приступив до пані малий, блідий хлопчик і неспішно протягнув худу ручку. Не говорив ані слова, але його сумні очі, його худеньке личко благаали: — Я голодний, дуже голодний...

Пані відвернулася і згідно пробурмотіла: — Вулицьки! Це страшно розгнівало маленького псика і він кинувся до пані, та хотів вкусити її за ногу. Але в тій хвилі прискочив якийсь оборонець і тяжко вдарила псика по хребті. Бідний песик заскакував і утік.

Старий жє зітхнув, загарчав і з погордою підніс одну ногу... Малий приволокся повільно до него і дрожав ще з обурення та болю, шептав: — Загризти їх, загризти всіх... Ах, загризти, щоб й свіду не стало з них!

ДО ФАШІЗМУ.

З початку було лише неясне шепотіння, був наче заклик окремих осіб прозвבלених довіря, було неначе в то парі на парламентаризм, котрий вважає себе досить міцним, щоб: глазувати зі всього цього. Але з того часу, як почав швидко падати франк, небезпека стала ясною, збільшувалася, виявлялася з кожним днем зі все більшою енергією.

Пуанкаре та Уррові вірили. Говорили: "Після Руру, побачите, франк піде вгору, діла знову підуть гарно, Німецькі нарешті заплачуть!"

Ми сьогодні знаємо, чого варті були ці прококування. Знецінення валюти унівало злочинну експедицію в Рур, а з нею й припинення оборотів та все зростаючу тривогу великої буржуазії. Остання довіряла голові ради міністрів, парламентарів, національному блокуві. Вона не має більше ілюзій, вона їх сьогодні кидає, вона сама готує власну оборону. Вона шукає свого збійку, свого диктатора, свого Муссоліні. Вона тердить про це, вона галасує про це у всіх купленних часописах, фінансових, політичних та інформаційних...

Велика буржуазія сама нищить середню класу, котра до цього часу була її найвірнішою соціальною підпорою. Все більш руйнована або загрожена банкірами, лихварями, накопичувачами капіталів середня класна кидає реакційні політичні групи та біжить на зустріч "лівому блокуві", ба навіть комунізмаві. Капіталізм це знає і він шукає в іншому місці оборонців та підпору.

Капіталізм бачить, як урядовці починають проти нього бій, він занотував дискусії недавнього їх з'їзду, підчас котрого вони постановили, коли буде потрібно, приступити до безпосередніх вчинків. Капіталізм бачить, як прокидається свідомість французької робітничої класи, він бачить, як повстають страйки, полібні до страйків 1919 року, і при сучасній нестачі франка, капіталізм передчуває, що має діло лише з початком дуже небезпечних подій.

І перед цими небезпеками капіталізм як у гарячій організується. Він заявляє, що парламентаризм та сучасна "законність" зовсім нездатні забезпечити його існування, він повертає очі в бік Італії, в бік Іспанії, в бік всіх країн, де капіталізм взяв у тверді руки владу, розбив слабі перерогородки "парламентарної законності" і розбивав незадоволених канчуками та революверами.

Такі думки зараз у французької капіталістичної класи. Щоби енергійно та ділом відповісти підготовив бою, дегенерований реформизм обмежується тим, що пропонує робітникам співробітництво з самим ворогом. У відповідь на це робітники інстинктивно відвертаються з огидою від цієї обманчливої тактики, вони розуміють, що коли немає бажання вмерти, буде потреба протиставити насильству фашизму організований дисциплінований опір по більшовицьким методам. Робітники Франції не спізнються й розуміють, що треба готуватись до практичних заходів для оборони своїх інтересів.

Марсель Камен.